

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Τεύχος 60
1 – 3 / 2015

Ο, τι είναι το τέλος του κόσμου για την κάμπα
σημαίνει η αρχή του κόσμου για την πεταλούδα
Lao Tse

Συντακτική επιτροπή:

- Σομάκη Δήμητρα – Κοινωνική λειτουργός
- Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε – Παιδοψυχολόγος

Σύνταξη - Επιμέλεια:

Βαρσάκη Σταυρούλα

Ιδιοκτήτης:

Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Εκδότης:

Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Επωνυμία: «Περί Αυτισμού»

Έδρα:

Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά, Τ.Κ. 55132

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

2310- 450941 & 6940402054

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:

ypostirixigoneon@gmail.com

Ιστοσελίδα: www.kyg.gr

Μήνας - Τεύχος:

Ιανουάριος - Μάρτιος 2015,
60^ο τεύχος

Ετήσια συνδρομή:

25 ευρώ - στο λογαριασμό 483-002121-
042164 Alpha Bank (STEEMAN MARIA
EUGENI KORN)

Προθεσμία για συμμετοχή στο επόμενο

τεύχος: 30/4/2015

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ.....1

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ...6

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ.....13

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ SONRISE.....14

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ.....15

ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΦΩΝΗ.....16

ΠΑΡΑΜΥΘΙ17

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ/ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ...19

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑΤο τραγούδι

Το να παίζουμε με αυτιστικό παιδί δεν είναι καθόλου εύκολο στην αρχή. Το παιδί παίζει ίσως με πράγματα που δεν μας εμπνέουν ή με έναν τρόπο που θεωρούμε βαρετό και ανούσιο. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε σε τι εξυπηρετεί όταν προσπαθούμε να παίζουμε μαζί του όπως το χαίρεται εκείνο. Το μόνο που θέλουμε εμείς, οι γονείς και οι εθελοντές, είναι να σταματήσει αυτό που κάνει, να μας δώσει σημασία και να παίζουμε *μαζί!*

Πολλές φορές αναφέραμε την κοινωνικότητα στο Περί Αυτισμού πολλές φορές. Αυτήν την ικανότητα θέλουμε το παιδί να αποκτήσει για να είναι σε θέση να παίζει μαζί μας με αμοιβαίο τρόπο. Για να το καταφέρουμε αυτό, είναι ανάγκη πρώτα να παίζουμε μαζί του υπό τους δικούς του όρους, ώστε να μπορέσει να βιώσει κοινωνικότητα από μας.

Αυτό δεν είναι πάντα εύκολο, ειδικά στην αρχή όταν το παιδί δεν μας δίνει πολύ σημασία ακόμα, ή μας δίνει σημασία μόνο αν μας χρειάζεται για κάτι.

Συμβαίνει πολλές φορές ένα παιδί να ασχολείται με μια δραστηριότητα που δεν μας περιλαμβάνει. Αυτό μας βάζει σε μια διαδικασία να προσπαθήσουμε πολύ να εισβάλουμε με κάποιον τρόπο στον δικό του κόσμο. Αν αυτό γίνεται που και που και ομαλά, δεν πειράζει. Το παιδί θα δείξει αν το επιτρέπει αυτό ή όχι. Αλλά αν νιώθουμε μεγάλη ανάγκη να συμμετέχουμε σ' αυτό που κάνει το παιδί, (πχ. στοιβάζει τα λούτρινα ζωάκια σ' ένα καροτσάκι και είναι πολύ συγκεντρωμένος σ' αυτό), τότε αισθανόμαστε άχρηστοι και η πίεση μας στο παιδί αυξάνεται.

Βοηθάει πολύ να τραγουδάμε τότε. Ένα τραγούδι που να είναι συντονισμένο με τον ρυθμό του παιδιού, με αυτό που κάνει, με την αναπνοή και τις κινήσεις του. Με αυτόν τον τρόπο του δείχνουμε ότι είμαστε μια χαρά με το γεγονός ότι δεν ασχολείται με μας αυτή την στιγμή. Δείχνουμε ότι είμαστε χαρούμενοι που βρισκόμαστε μαζί και ότι είμαστε χαλαροί. Όταν τραγουδάμε η ατμόσφαιρα βελτιώνεται αμέσως. Τότε ακόμα και αν το παιδί δεν ασχολείται με μας εκείνη την στιγμή, πάλι εισπράττει την κοινωνικότητα

μας. Του μεταδίδεται μια ευχάριστη ατμόσφαιρα αποδοχής άνευ όρων. Του δείχνουμε πως χαιρόμαστε πολύ με αυτό που κάνει.

Η εμπιστοσύνη μας ότι κάποτε θα φτάσει σ' ένα άλλο επίπεδο αμοιβαιότητας είναι ουσιαστική. Το τι σκεφτόμαστε για το παιδί, φαίνεται στην έκφρασή μας, στον τόνο της φωνής μας, στις πράξεις μας. Η εμπιστοσύνη μας στις ικανότητες του παιδιού είναι καθοριστική για την εξέλιξή του.

*Μαρίκε Στέιμαν – Κοκκαλίδου
Εξελικτική κλινική ψυχολόγος,
πτυχ. Παν. Άμστερνταμ*

Παρακολουθήστε με και στις σελίδες στο facebook:

-ΥΠΕΡΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ - ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

-ΑΥΤΙΣΜΟΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΓΟΝΕΩΝ

Θα διαβάσετε πχ.

* Όταν το παιδί σας αγαπάει τα παραμύθια, θα έχετε ευκαιρία να το βοηθήσετε στην επικοινωνία. Μπορείτε να του ρωτήσετε ερωτήσεις, που πρέπει να απαντήσει για να προχωρήσετε. Πχ. μπορείτε να του κάνετε εξάσκηση στις ερωτήσεις που αρχίζουν με ΠΟΥ. "Πού πάει ο λύκος;" "Πού πηγαίνει η κοκκινοσκουφίτσα;"

* Όταν ένα αυτιστικό παιδί είναι θυμωμένο, είναι καλύτερα να το αφήνουμε να ξεθυμώσει. Κάθε προσπάθεια μας να το ηρεμήσουμε, συνήθως βάζει λάδι στη φωτιά. Ταυτόχρονα όμως είναι καλό να εξερευνήσουμε γιατί θύμωσε, για να μπορέσουμε να το προλάβουμε άλλη φορά. Πιθανόν το παιδί έπαθε σύγχυση για κάτι. Τότε πρέπει να βρούμε τρόπο να το καταλάβει την επόμενη φορά, πχ. με εικόνες.

* Πολλά αυτιστικά παιδιά μιλάνε πολύ και δεν ακούνε όταν μιλάμε εμείς. Δεν μαθαίνουν εύκολα πώς γίνεται ο διάλογος. Μια ιδέα είναι να κάνετε ένα μπαλάκι (πχ. μια κάλτσα με ρεβίθια, που πιάνεται εύκολα) και του πετάμε το μπαλάκι όταν έχει σειρά να μιλήσει. "Όποιος κρατάει το μπαλάκι, μιλάει!"

* Η αδελφή του Χρήστου είπε: "Όταν γελάει ο Χρήστος γίνεται άλλο παιδί. Τότε σου κάνει όρεξη να παίζεις μαζί του" Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να κάνουμε τον Χρήστο να γελάει!

* Αν δεν έχετε καλή διαίσθηση για κάτι, θα υπάρχει ένας λόγος για αυτό. James Wanless

* Τα παιδιά χρειάζονται από μας να τα καμαρώνουμε και να τα αποδεχόμαστε άνευ όρων. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δεχόμαστε τον αυτισμό τους. Όταν αρνιόμαστε τον αυτισμό, αρνιόμαστε το ίδιο το παιδί. Και εκείνο μας χρειάζεται τόσο πολύ.

* Σπαταλάμε πολύ χρόνο στη ζωή μας Περιμένοντας το τι θα γίνει. William Hazlitt

* Με λίγη φαντασία ένα μεγάλο χάρτινο κουτί προσφέρει πολλές δυνατότητες για παιχνίδι. Μπορεί να παίζουμε 'λεωφορείο'. Μια καρτέκλα θα είναι η στάση και με ένα σχοινί περασμένο στο κουτί μπορούμε να τραβήξουμε το 'λεωφορείο'. Εμείς θα είμαστε οδηγός. Το παιδί πρέπει να μας πει πού θέλει να το πάμε, να κόψει εισιτήριο και να περιμένει στην στάση να έρθει το λεωφορείο.

* Το καταφέραμε να κάνουμε τον Άγγελο να γελάσει και να ζητήσει κάτι από μας! Τώρα θέλει όλη την ώρα να τον κουβαλάμε στην πλάτη μας και να τρέχουμε ή να περπατάμε χοροπηδώντας για να κουνηθεί εκείνος πολύ. Μας δίνει την ευκαιρία να μάθει να δείξει ("Πού θα πάμε, Άγγελο" και δείχνουμε μπροστά μας) και φυσικά για εξάσκηση για οπτική επαφή, γιατί χωρίς αυτό, δεν μπορεί να ανέβει στο άλογο.

* Δεν χρειάζεται πάντα να ΚΑΝΟΥΜΕ κάτι συγκεκριμένο στο δωμάτιο παιχνιδιού. Απλά το να είμαστε μαζί χαρούμενα, μπορεί να είναι πολύ ικανοποιητικό. Και σ' αυτή την περίπτωση το παιδί θα έχει την αποκλειστικότητα μας και θα βιώνει κοινωνικότητα.

* Όταν το παιδί χαίρεται να σκεπαστεί με κουβερτούλα, μπορεί να δημιουργηθεί ένα ευχάριστο παιχνίδι έτσι: με το ένα - ρίχνουμε την κουβέρτα επάνω του και την τραβάμε πίσω πάλι, με το δύο - ξανά το ίδιο, με το τρία - πάει ο Γιάννης, κρύφτηκε κάτω από την κουβέρτα. Τον αφήνουμε 5 λεπτά να το χαρεί και του ρωτάμε αν θέλει να το ξαναπαίξουμε. Φυσικά κάθε φορά για να ρίξουμε την κουβέρτα επάνω του,

πρέπει να μας κοιτάξει και ίσως και να πει κάτι. Σε πολλά παιδιά αρέσει πολύ αυτό το παιχνίδι και μας δίνει την ευκαιρία για τέλεια επαφή!

* Το κλειδί στο να βοηθήσουμε το παιδί στην εξέλιξη γενικά, αλλά και στην ανάπτυξη του λόγου, είναι να του κάνουμε μια μεγάλη ευχάριστη αντίδραση στις συμπεριφορές που θέλουμε να ενθαρρύνουμε. Είναι σημαντικό να επιλέγουμε κάποια συγκεκριμένη συμπεριφορά που θέλουμε να ενισχύσουμε για να ανταποκρινόμαστε με χαρά κάθε φορά που γίνεται έστω ένα μικρό βηματάκι προς την επιθυμητή κατεύθυνση. Η μάθηση είναι μια χαρούμενη διαδικασία!

* Ο Γιώργος έχει πάθος με ένα τρενάκι. Μπαίνει μέσα φωνάζοντας 'το τρένο!' Δεν θέλω να κάνω κάτι που δεν θέλει, οπότε του ρωτάω: «Να πάρω το άλλο τρένο εγώ;» Μόλις έμαθε να πει το ΝΑΙ και ήξερε ότι αυτό θέλω να ακούσω όταν ρωτάω κάτι (επειδή για να το μάθει του έκανα ερωτήσεις στις οποίες ήξερα ότι θα μου πει 'ναι'). Στην ερώτησή μου απάντησε 'ναι', αλλά αντί να συνεχίσει να παίζει, άπλωσε το χέρι του για να πάρει το τρένο που κρατούσα εγώ. Δεν είχε καταλάβει την ερώτησή μου καθόλου. Ο, τι είναι αυτονόητο για μας, μπορεί να μην είναι για το αυτιστικό παιδί. Η επικοινωνία είναι μια πολύ περίπλοκη διαδικασία.

* Η μητέρα του Κωνσταντίνου αντιμετώπιζε καθημερινά την ίδια δυσκολία να καταφέρει το γιο της να αλλάξει τα ρούχα του και να φοράει τις πιτζάμες του μόλις ερχόταν σπίτι μετά το σχολείο. Δύο ώρες της έπαιρνε να τελειώσει αυτή την διαδικασία, με πολλή πίεση και νεύρα. Ο Κωνσταντίνος ήταν δέκα χρονών και ήξερε να διαβάζει. Έφτιαξα ένα μικρό βιβλιαράκι για αυτόν. Εικόνα 1: βγάζω παπούτσια, 2. βγάζω παντελόνι, 3. βγάζω μπλούζα, 4. φοράω τις πιτζάμες παντελόνι, 5 φοράω πιτζάμες μπλούζα, 6, φοράω παντόφλες. Η μητέρα του έδειξε το βιβλιαράκι μόνο μια φορά και την δεύτερη μέρα το ζήτησε μόνος του. Δεν υπήρχε πλέον πρόβλημα στο να αλλάξει ρούχα!

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ.

15 πράγματα που θα έπρεπε να ξέρει ένας γονέας αυτιστικού παιδιού

15 πράγματα που θα έπρεπε να ξέρει ένας γονέας που υποπτεύεται ή ξέρει ότι το παιδί του είναι αυτιστικό:

1) Τα πρώτα χρόνια της ζωής του είναι πολύ βασικά. Είναι προτιμότερο να τα περάσει όσο το δυνατόν παίζοντας μαζί του και να το προσεγγίσει όπως θα έκανε και σε οποιοδήποτε παιδί, μοιραζόμενος τα ενδιαφέροντά του και με την απεριόριστη αγάπη που μόνο ένας γονέας ξέρει να δώσει.

2) Οι θεωρίες και οι θέσεις πάνω στο θέμα του αυτισμού είναι πάρα πολλές, οπότε όσο επισκέπτεται και μιλάει με ειδικούς θα ακούσει πολλά και διαφορετικά πράγματα. ΜΟΝΟ ΕΚΕΙΝΟΣ όμως ως γονέας ξέρει το παιδί του και έχει τη δύναμη μέσα από τη γνώση που του δίνει αυτή του η ιδιότητα να βοηθήσει ουσιαστικά το παιδί του.

3) Ο εγκέφαλος ενός αυτιστικού παιδιού λειτουργεί διαφορετικά από των υπολοίπων παιδιών. Βασικό χαρακτηριστικό του είναι ότι για να αλληλεπιδράσει με κάποιον πρέπει να τον παρατηρήσει αρκετά πρώτα, κάτι που μπορεί να παρεξηγηθεί από ένα νευροτυπικό άνθρωπο και να τον αγχώσει. Κάντε λοιπόν το ίδιο κι εσείς σε αυτό, παρατηρήστε το, χωρίς άγχος και χωρίς προκατάληψη. Έτσι σιγά-σιγά θα πάρετε πολλές πληροφορίες για τα ενδιαφέροντά του, τις προτιμήσεις του, τις παραξενιές του... Θα βρει το ίδιο τρόπους να σου δείξει τι κάνει.

4) Το συναίσθημα βιώνεται διαφορετικά στον αυτιστικό απ' ότι εμείς έχουμε συνηθίσει και το μοίρασμα της χαράς γίνεται μέσα από το δικό του πρίσμα. Θα θεωρήσει ότι αν κάτι αρέσει σε εκείνο θα αρέσει και σ' εσάς, ή μάλλον καλύτερα θα προσπαθήσει να σας δώσει να καταλάβετε γιατί του αρέσει κάτι με το να το κάνει και σ' εσάς

5) Θυμηθείτε ότι το να είναι κάτι μη κοινωνικά αποδεκτό, ιδιαίτερα στις μικρότερες ηλικίες, δε σημαίνει κάτι για ένα αυτιστικό παιδί. Βασικός παράγοντας του τι θα κάνει θα είναι το αν αρέσει στο ίδιο, ή το αν θεωρεί το ίδιο ότι μπορεί να αρέσει σε εσάς.

6) Η σχέση των αυτιστικών παιδιών με το άγγιγμα είναι κάτι που μπορεί να προβληματίσει τους γονείς των παιδιών αυτών. Φαίνεται πολλές φορές να το αποφεύγουν, να τους ενοχλεί ή να τους ταράζει. Όμως η αλήθεια είναι ότι ευχαριστούνται να τα αγγίζεις και μάλιστα πολύ. Απλά δεν θα αποκτήσουν την ίδια οικειότητα με άγνωστα άτομα τόσο εύκολα και απλά όσο ένα νευροτυπικό παιδί, θέλουν και θεωρούν τον προσωπικό τους χώρο ιερό. Η θέση μέσα σ' αυτόν ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ από κάποιον, δεν θεωρείται δεδομένη αλλά άμα την κερδίσεις είναι σίγουρο ότι έχεις μια πολύ σημαντική θέση στην καρδιά του. Και όταν ένα αυτιστικό άτομο αγαπάει, αγαπάει για πάντα....

7) Να έχετε υπόψη σας ότι τα παιδιά με αυτισμό μαζεύουν πολλή ένταση στο σώμα τους, εξου και οι στερεοτυπικές κινήσεις που μπορεί να κάνουν με τα χέρια ή το σώμα τους. Ένα καλό μασάζ από εσάς (ως ένα άτομο που εμπιστεύεται) θα το βοηθήσει να ελέγξει τόσο τις κινήσεις αυτές όσο και ενδεχόμενα ξεσπάσματα που μπορεί να έχει (κλάματα, νεύρα κ.λπ.) από την ένταση και κούραση.

8) Ο προφορικός λόγος είναι ένα μεγάλο θέμα για τα αυτιστικά παιδιά. Καθυστερεί στην εμφάνισή του, παρουσιάζεται περιορισμένη βελτίωση στην εξέλιξή του, στερεοτυπική χρήση του και ηχολαλία. Πυξίδα για την ανάπτυξη της σωστής και επαρκούς επικοινωνίας για το παιδί είστε πάλι εσείς οι γονείς του. Μιλάτε του συνέχεια, ρωτάτε το, κρύψτε τα παιχνίδια του για να αναγκαστεί να ζητήσει βοήθεια, σχολιάζετε ότι κάνετε (π.χ. "Πω πω τι καυτή σούπα... Να τη φουσήξουμε να κρυώσει!"), προσπαθείστε να παίζετε όσο πιο πολύ μπορείτε μαζί του. Έτσι θα του δώσετε ευκαιρίες και πλαίσια μέσα στα οποία θα μπορέσει να αναπτύξει το λόγο του. Όσον αφορά την ηχολαλία, πάλι έχει να κάνει με το μοίρασμα του ενδιαφέροντός του. Επαναλαμβάνει άμεσα κάποια πράγματα για να σας δείξει ότι σας άκουσε, επαναλαμβάνει έμμεσα απόσπασματα από ταινίες που έχει δει, τραγούδια, σειρές στην τηλεόραση, διαφημίσεις κ.λπ. για να σας δείξει κάτι που του άρεσε. Είναι μέσα στις απόπειρες της επικοινωνίας του, άρα μην προσπαθείτε να του την κόψετε, γιατί θα μειωθεί η επιθυμία του για επικοινωνία μαζί σας. Σχολιάστε αυτό που είπε αν πρόκειται για έμμεση επανάληψη με σχόλια όπως: "σου άρεσε αυτό το παιδικό/τραγούδι κ.λπ.;" Ενδεχομένως να σας απαντήσει "ναι!" από την πρώτη κιόλας φορά, όπως θα έκανε οποιοδήποτε άλλο παιδάκι! Θυμηθείτε επίσης ότι η απαντήσείς του καθυστερούν χρονικά κάπως, ιδιαίτερα στην αρχή της επικοινωνίας του. Μην επαναλαμβάνετε συνέχεια την ερώτηση, πολύ πιθανόν να το αγχώσετε και να το μπερδέψετε. Περιμένετε 1-2 λεπτά να

απαντήσει κι αν δεν απαντήσει, δώστε εσείς την απάντηση για να καταλάβει τι θα περίμενε κάποιος από αυτό να πει.

9) Μην βιαστείτε να παρέμβετε στο παιδί, τουλάχιστον με ειδικούς έξω από το σπίτι και πολύωρες συνεδρίες, γιατί θα το κουράσετε και θα το αγχώσετε, με αποτέλεσμα να μην έχετε τα επιθυμητά ή και καθόλου αποτελέσματα, ή και να χειροτερέψουν κάποιες συνήθειες! Καλές είναι οι παρεμβάσεις, αλλά με σύστημα και μέτρο. Θυμηθείτε ότι:

α) το παιχνίδι από μόνο του είναι χρυσή ευκαιρία για την ανάπτυξη οποιωνδήποτε δεξιοτήτων (κοινωνικών, λεκτικών, λεπτής και αδρής κινητικότητας κ.λπ.)

β) όπως είπα και πιο μπροστά εσείς ξέρετε το παιδί σας καλύτερα από τον καθένα όπως και οποιοσδήποτε γονέας. Χωρίς να παραγνωρίζετε όποιον ειδικό θέλει να σας βοηθήσει, να κρίνετε πρώτα το ποιόν του ως ανθρώπου, γιατί αυτό θα παίξει σημαντικό ρόλο στο αν το παιδί σας θα θέλει να συνεργαστεί μαζί του, δεύτερον τις γνώσεις του, την ευαισθησία του και την στάση του απέναντί στο θέμα του αυτισμού και τρίτον να είστε επιφυλακτικοί απέναντι σε όσους βιάζονται να εκφράσουν αρνητικά σχόλια και στάσεις. Όλοι χρειαζόμαστε θετικό κλίμα για να είμαστε αποδοτικοί!

10) Η διαφορετικότητα του αυτιστικού παιδιού σας θα σας κάνει να αναθεωρήσετε πολλά δικά σας πιστεύω και αντιλήψεις, ειδικά όσα έχουν μια βάση κοινωνική, γιατί τα κοινωνικά πρέπει πολλές φορές απλά ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΝΟΗΜΑ για ένα αυτιστικό παιδί. Να είστε έτοιμοι λοιπόν να αναθεωρήσετε τη χρησιμότητα αρκετών κοινωνικών κανόνων και σπάντα προτού δοκιμάσετε να τα προβάλλετε ή να τα επιβάλλετε στο παιδί, ιδιαίτερα αν το έχετε βάλει σε κάποια κοινωνική διαδικασία και βλέπετε ότι δεν ανταποκρίνεται ή αντιδράει. Αν και μετά από αυτό θεωρείτε τη συμμετοχή του σε αυτή τη διαδικασία σημαντική, καλή, απαραίτητη, φροντίστε να εξηγήσετε στο παιδί γιατί με απλά λόγια και ειλικρινά, πέστε του πως θα νοιώσετε εσείς όταν το παιδί κάνει αυτό που του ζητάτε και δώστε του χρόνο να επεξεργαστεί τις πληροφορίες που του δώσατε. Αυτό είναι και το πρώτο βήμα να για να συνεργαστεί μαζί σας.

11) Κάθε αντίδραση, θυμός, άρνηση, αντίσταση σε κάτι σημαίνει τρία πράγματα:

α) "δεν έχει νόημα αυτό για μένα, άρα γιατί πρέπει να το κάνω;",

β) "δεν θέλω να το κάνω αυτό μαζί σου, γιατί δε σε ξέρω/εμπιστεύομαι",

γ)"δεν μ' αρέσει αυτό που συμβαίνει τώρα, με αγχώνει/με ταράζει/με ενοχλεί/με μπερδεύει και δεν ξέρω πως να σου το πω/δείξω".

Επ' ουδενί δεν σημαίνει προσπάθεια χειρισμού, κακεντρεχής διάθεση να γίνει το δικό του (μπορεί να θέλει να γίνει το δικό του, γιατί πολύ απλά το δικό του έχει ΝΟΗΜΑ για το ίδιο!), πείσμα ή εγωισμό. Απαντήστε του με τις πράξεις ή τα λόγια σας σε αυτά τα τρία ερωτήματα και τότε η στάση του απέναντι σε αυτό θα αλλάξει. Αν δεν αλλάξει, ίσως να σκεφτείτε πρέπει να σκεφτείτε το ενδεχόμενο η άρνηση του παιδιού σας να είναι δικαιολογημένη, ή να πρέπει να σκεφτείτε άλλο τρόπο να απαντήσετε στα παραπάνω ερωτήματα.

12) Είστε το πρίσμα μέσα από το οποίο το παιδί σας βλέπει

α) τον κόσμο,

β) τον εαυτό του.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι: η στάση σας απέναντι στην κοινωνία και τη ζωή θα είναι καθοριστικής σημασίας για τη στάση που θα αναπτύξει το ίδιο απέναντι σε αυτήν. Η στάση σας απέναντι στον εαυτό σας θα καθορίσει τον τρόπο που σας βλέπει κι εκείνο, η στάση σας απέναντι στον ίδιο θα καθορίσει τόσο το πως θα βλέπει εσάς, όσο και το πως θα βλέπει τον εαυτό του. Να προμελετάτε όσο γίνεται τις κινήσεις και τις λέξεις σας λοιπόν, να μη φοβάστε να ζητήσετε "συγγνώμη" από εκείνο σε κάποιο σφάλμα σας, όσο μικρό κι αν είναι το παιδί σας, να μιλάτε, να εξηγείτε, να διατυπώνετε πως νοιώθετε. Ακόμα και μια έκρηξη θυμού δική σας είναι λογική και αναμενόμενη κάποια στιγμή (όλοι άνθρωποι είμαστε), να φροντίσετε όμως αργότερα να του εξηγήσετε το γιατί θυμώσατε, ακόμα κι αν δεν έχει να κάνει γι' αυτό (π.χ, σήμερα είχα μια δύσκολη μέρα στη δουλειά και ήρθα πολύ αγχωμένος/η, πιεσμένος/η, στεναχωρημένος/η, γι' αυτό αντέδρασα τόσο έντονα. Αν ήμουν ήρεμος/η θα σου εξηγούσα με άλλο τρόπο τι με ενόχλησε. Συγγνώμη). Η ειλικρίνειά σας είναι ο δρόμος προς την εμπιστοσύνη του, την αυτοέκφρασή του, την ασφάλεια που θα νοιώθει και τη διαχείριση του άγχους που η αλληλεπίδραση με τους ανθρώπους μπορεί να του προκαλεί.

13) Πολλές φορές θα χρειαστεί να εξηγήσετε σε πάρα πολλούς άσχετους, κακεντρεχείς, αδιάφορους (δασκάλους, συγγενείς, γνωστούς σας, ακόμη και σε άσχετους στο δρόμο

δυστυχώς), διάφορα πράγματα για το παιδί σας. Σε καμία περίπτωση μην θεωρήσετε ότι πρέπει να απολογηθείτε σε κάποιον γι' αυτό, ή για τον εαυτό σας. Να απαιτείτε και να περιμένετε όλοι να του συμπεριφέρονται σαν ίσο, να μη λαμβάνουν υπόψη τους τη διαφορετικότητά του και να τροποποιούν τη συμπεριφορά τους με βάση αυτήν. Θυμηθείτε ότι μπορεί ίσως να μην έχει νόημα για κανέναν σας το παιδί να δώσει μια καλή εντύπωση π.χ. στη θεία του/της συζύγου σας και ότι οι κακεντρεχείς και οι κουτσομπόληδες ψάχνουν τροφή για σχόλια έτσι κι αλλιώς. Δεν μπορούν όλοι να έχουν καλή γνώμη για μας, γιατί ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ όλοι. Σε αυτούς όμως που θα έρχονται σε συνεχή επαφή με το παιδί (π.χ. στη δασκάλα του στον παιδικό σταθμό/νηπιαγωγείο/δημοτικό κ.λπ.), ίσως θα χρειαστεί να εξηγήσετε κάποια πράγματα, ενδεχομένως να μην έχει εμπειρία με αυτιστικά παιδιά. Φροντίστε σε τέτοια περίπτωση να δώσετε να καταλάβει ότι πρόκειται για διαφορετικότητα, όχι για μειονεκτικότητα, εμμένοντας στα πλεονεκτήματα του παιδιού σας. Φροντίστε πάνω απ' όλα (όπως πολλές φορές έχω τονίσει παραπάνω) να μην αφήσετε καμία εξωτερική αρνητική στάση να σας αλλάξει την εικόνα που έχετε για το παιδί σας και τη στάση σας απέναντι σε αυτό.

14) Η μεγαλύτερη δυσκολία που θα αντιμετωπίσει το παιδί σας στη ζωή του είναι το να προσαρμοστεί σε ένα κόσμο που ούτε φτιαγμένος στα μέτρα του είναι, ούτε συχνά είναι διατεθειμένος να δεχτεί την ιδιαιτερότητά του, όπως και καμία άλλη ιδιαιτερότητα άλλωστε. Να είστε δίπλα του σε όλο αυτό, χωρίς άγχος, χωρίς πίεση ούτε προς το παιδί, ούτε προς τον εαυτό σας. Ο αυτισμός δεν είναι αρρώστια, και δεν χρήζει θεραπείας. Μόνο σωστής προσέγγισης και κατανόησης. Το αν το παιδί σας θα μπορέσει να ανεξαρτητοποιηθεί, να ζήσει μόνο του, να δουλέψει, να είναι παραγωγικό μέλος της κοινωνίας δεν εξαρτάται από τον αυτισμό του, αλλά από τη στάση και τη νοοτροπία την δική σας ως γονέας και της κοινωνίας απέναντί του και αυτή τη στιγμή η ελληνική κοινωνία δείχνει απίστευτη εχθρική απέναντι σε ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ παιδί, πόσο μάλλον σε ένα που διαφέρει. Δεν είναι δηλαδή η αποτυχία του δικό του φταίξιμο.

15) Υπάρχουν πολλοί αυτιστικοί στο εξωτερικό (και αρκετά πιο περιορισμένοι σε αριθμό στην Ελλάδα λόγω της ανεπάρκειας των ειδικών που νμπορούν να τους διαγνώσουν) που είτε έχουν γράψει βιβλία, είτε διατηρούν σελίδες στο ίντερνετ και blog, είτε έχουν ιδρύσει συλλόγους και άλλες οργανώσεις εξηγώντας μέσα από την ματιά του αυτιστικού το τι σημαίνει να ζεις με τον αυτισμό. Οι εμπειρίες των ίδιων των αυτιστικών μπορούν να σας καθησυχάσουν όσον αφορά το μέλλον του παιδιού σας, καθώς θα δείτε ότι υπάρχουν

πολλοί αυτιστικοί με λαμπρή εξέλιξη και πολλά ενδιαφέροντα και επιτεύγματα. Θα σας δώσει επίσης την ευκαιρία να ρωτήσετε ανθρώπους που έχουν ζήσει και έχουν περάσει όσα μπορεί να περνάει το παιδί σας, άρα θα μπορούν και να σας δώσουν ιδιαίτερα χρήσιμες απαντήσεις και οι ίδιοι, είναι ιδιαίτερα πρόθυμοι οι περισσότεροι να το κάνουν! Σκεφτείτε το!!!!

Ο δρόμος των αυτιστικών είναι παράλληλος με τον δρόμο των υπολοίπων από εμάς, όχι μικρότερος, στενότερος ή δυσκολότερος απαραίτητα. Απλά... διαφορετικός. Δείτε τον σαν μια ευκαιρία να αναθεωρήσετε τον εαυτό σας, τις απόψεις σας σχετικά με τη μητρότητα/πατρότητα, την αγάπη, την κοινωνία, τις σχέσεις, την ιεραρχία των σημαντικών πραγμάτων στη ζωή και σίγουρα κι εσείς και το παιδί σας θα πάρετε περισσότερα πράγματα απ' όσα ενδεχομένως να χάσετε!!! Καλή αρχή σε αυτή σας την πορεία!

Και θα κλείσω με κάτι που είπε ο ενήλικας αυτιστικός Jim Sinclair στη Διεθνή Διάσκεψη του 1993 σχετικά με τον Αυτισμό στο Τορόντο, και απευθύνεται πρώτιστα στους γονείς.

"Ο αυτισμός δεν είναι ένα εξάρτημα.

Ο Αυτισμός δεν είναι κάτι που ένα πρόσωπο έχει, ή ένα "κέλυφος" μέσα στο οποίο το άτομο είναι παγιδευμένο. Δεν υπάρχει κανένα κανονικό παιδί που κρύβεται πίσω από τον αυτισμό. Ο Αυτισμός είναι ένας τρόπος ύπαρξης. Είναι διάχυτος, χρωματίζει κάθε εμπειρία, κάθε αίσθηση, αντίληψη, σκέψη, συναίσθημα και επαφή, κάθε πτυχή της ύπαρξης. Δεν είναι δυνατό να διαχωρίσετε τον αυτισμό από το άτομο - και εάν ήταν δυνατό, το άτομο που θα παρέμενε μετά το διαχωρισμό δεν θα ήταν το ίδιο άτομο με αυτό που ήταν πριν.

Αυτό είναι σημαντικό, γι' αυτό σκεφτείτε το για μια στιγμή: Ο Αυτισμός είναι ένας τρόπος ύπαρξης. Δεν είναι δυνατό να διαχωριστεί το άτομο από τον αυτισμό. Επομένως, όταν οι γονείς λένε: "Μακάρι το παιδί μου να μην είχε αυτισμό," αυτό που λένε πραγματικά είναι: "Μακάρι το αυτιστικό παιδί που έχω να μην υπήρχε, και να είχα ένα διαφορετικό (μη-αυτιστικό) παιδί αντί αυτού."

Ξαναδιαβάστε το. Αυτό είναι που ακούμε όταν πενθείτε για την ύπαρξή μας. Αυτό ακούμε όταν προσεύχεστε για μια θεραπεία. Αυτό είναι κατανοούμε, όταν μας λέτε μέσω των πιο δυνατών σας ελπίδων και ονείρων σας για μας: ότι η πιο δυνατή επιθυμία σας είναι εκείνη

η ημέρα που θα πάψουμε να υπάρχουμε, και άγνωστοι που θα αγαπήσετε θα είναι εγκαταστημένοι πίσω από τα πρόσωπά μας."

Πέρλα Μεσσίνα

26 november 2012 <https://www.facebook.com/notes/4890862277764/>

Ο Παναγιώτης είναι ένας ανερχόμενος καλλιτέχνης. Για να απολαύσετε περισσότερα έργα του επισκεφτείτε την ιστοσελίδα Panagiotis TuxPaint:

<https://plus.google.com/photos/103852559026093833859/albums/5840306203287380241>

Μία ιστορία...***Η αγάπη κάνει όλη τη διαφορά.***

Μια πολύ δημιουργική δασκάλα στις Ηνωμένες Πολιτείες έδωσε μια μέρα σε όλα τα παιδιά της τάξης της τρεις καρφίτσες με κορδέλες που έγραφαν:

«Αυτός που είμαι, κάνει όλη τη διαφορά.»

Ζήτησε από τα παιδιά να φορέσουν τα ίδια μια από αυτές τις κορδέλες και να δώσουν τις άλλες δύο σε κάποιον που θαύμαζαν, να του ζητήσουν να βάλει τη μια κορδέλα ο ίδιος, και να δώσει την άλλη με τη σειρά του σε κάποιον που εκτιμούσε εκείνος. Ένας από τα αγόρια έδωσε τις κορδέλες του σε έναν άνδρα που τον είχε βοηθήσει σε κάποια εργασία για το σχολείο. Ήταν ένας πολύ σημαντικός έμπορος – κάποιος που σπανίως είχε χρόνο να σκεφτεί μια τέτοια έκφραση. Για κάποιο λόγο όμως τον άγγιξε βαθιά αυτή η χειρονομία.

Όταν γύρισε σπίτι εκείνο το βράδυ, άρχισε να σκέφτεται σε ποιόν θα δώσει την άλλη κορδέλα. Όταν μπήκε στο σαλόνι, είδε το γιο του καθισμένο στον καναπέ, και χωρίς να σκεφτεί, τον πλησίασε και του είπε: «Αγόρι μου, ξέρω ότι δε σε βλέπω σχεδόν καθόλου και ότι δε λέω ποτέ πόσα σημαίνεις εσύ για μένα, αλλά θέλω να σου δώσω αυτή την κορδέλα, ώστε να ξέρεις ότι για τη δική μου ζωή κάνει όλη τη διαφορά ότι υπάρχουν εσύ.»

Με μεγάλη έκπληξη είδε ότι το αγόρι άρχισε να κλαίει ασταμάτητα. Ο πατέρας του έβαλε τα χέρια του γύρω του και τον έσφιξε. Όταν το αγόρι μπορούσε να μιλήσει πάλι, είπε: «Μπαμπά, είχα σκοπό να αυτοκτονήσω αύριο, επειδή ήμουν σίγουρος ότι κανείς δεν μ' αγαπάει.»

Μη διστάζεις να πεις σε κάποιον ακόμα σήμερα ότι τον αγαπάς. ◀

*Από το βιβλίο:
ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΝΟ
(The dance between joy and pain, Life Foundation Publications, Bilston, England)
Mansukh Patel & Rita Goswami*

Τα Νέα του Son-Rise

Επιτυχίες!

Ο Άγγελος άρχισε να μιμείται. Όταν κάνουμε το αλογάκι και κάνω σαν άλογο όταν σταματάω, κάνει τον ίδιο ήχο!

Επίσης ζητάει σωματικά παιχνίδια από μας. Αυτό ανοίγει δρόμος προς την επικοινωνία!

Ο Γιάννης δέχεται να τον πάρω στην πλάτη για αλογάκι. Είναι ένα καινούριο παιχνίδι γι' αυτόν και το χαίρεται!

Εκεί που με απέφευγε, τώρα όλο θέλει αγκαλιά ο Γιώργος. Όταν ήταν κουρασμένος, τον έκανα μασάζ το οποίο το απόλαυσε!

Με το Θωμά είναι πάντα μια μεγάλη χαρά να παίξουμε. Δημιουργεί μόνος του παιχνίδι με τη δική του φαντασία και μου δίνει και εμένα ένα ρόλο σ' αυτό.

Ο Ορέστης πλέον καταλαβαίνει ότι περνάει καλά σε μας. Μας δείχνει ένα χαμόγελο ικανοποίησης. Παρόλο που το ρεπερτόριο παιχνιδιού του είναι ακόμα αρκετά μικρό, η ώρα μαζί του περνάει γρήγορα.

Νέα από το Κάλεσμα...

Τι ακριβώς είναι ο αυτισμός; Τι είναι το θεραπευτικό παιχνίδι; Πως γίνεται το παιχνίδι να λειτουργεί θεραπευτικά...αφού είναι μόνο παιχνίδι; Αυτές ήταν οι πρώτες μου σκέψεις και προβληματισμοί πριν απ' την πρώτη μου επαφή με τον αυτισμό και το κέντρο υποστήριξης γονέων.

Εθελοντές με ευχάριστη διάθεση έτοιμοι να παίξουν και να προσφέρουν όλη τους τη φαντασία και την ενέργεια προς όφελος των παιδιών. Παιδιά τα οποία εξελίσσονται σταθερά, χαρούμενα να έρθουν και να παίξουν και στενοχωρημένα όταν έρχεται η ώρα να φύγουν. Βιώνουν την απόλυτη αποδοχή και το γεγονός ότι μπορούν απλά να είναι ο εαυτός τους.

Οι γονείς των παιδιών κάθονται με μεγάλη υπομονή και επιμονή πίσω από το τζάμι και παρακολουθούν τα παιδιά τους να αναπτύσσουν τις δεξιότητές τους και κυρίως να μαθαίνουν πως να παίζουν με έναν άλλον άνθρωπο, δηλαδή να κοινωνικοποιούνται! Παράλληλα, με τη βοήθεια των ειδικών, αναγνωρίζουν μικρά και σταδιακά βήματα αλλαγής και εξέλιξης στα παιδιά τους. Από τα πιο δυναμικά στοιχεία του κέντρου που παρατήρησα είναι το γεγονός ότι οι γονείς συναναστρέφονται μεταξύ τους. Ανταλλάσσουν απόψεις, ιδέες, σκέψεις, προβληματισμούς και κυρίως αντιλαμβάνονται πως δεν είναι μόνοι τους. Αυτό μπορεί να γίνει ιδιαίτερα αισθητό στην ομάδα γονέων όπου βρίσκονται οι γονείς μια φορά το μήνα. Στην ομάδα αυτή, συζητούν διεξοδικά τα διαφορετικά προβλήματά τους και συμβουλευόμενοι ο ένας τον άλλο και κυρίως την παιδοψυχολόγο καταφέρνουν να αλλάζουν τον τρόπο σκέψης τους αλλά και να βρίσκουν λύσεις στα θέματά τους.

Μέσα από την προσωπική ηρεμία του κάθε γονέα και την θετική στάση του τα παιδιά θα είναι περισσότερο ευτυχισμένα. Στο φάσμα του αυτισμού τα παιδιά είναι όμορφα και χαρούμενα, απλώς λίγο διαφορετικά απ' τα υπόλοιπα, δώστε τους την ευκαιρία να νιώσουν ελεύθερα, να σας δείξουν τον εαυτό τους και να σας δώσουν την αγάπη τους.

Δήμητρα Σολάκη, Κοινωνική Λειτουργός

Με τη δική σας φωνή...

Το όνομά μου είναι Λίνα κι έχω ένα παιδάκι με αυτισμό που είναι 11 χρονών και τον λένε Χάρη. Ο Χάρης ήταν ένα χαρούμενο υπερκινητικό παιδί με τις δυσκολίες του που όμως τις αντιμετωπίσαμε.

Από πέρυσι όμως και καθώς μπαίνει στην εφηβεία η συμπεριφορά του άλλαξε κατακόρυφα. Έγινε επιθετικός, νευρικός, αντιδραστικός και γκρινιάρης. Ξαφνικά αρνείται να επικοινωνεί μαζί μου, τρώει ότι θέλει όποτε θέλει και όταν δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες του χτυπάει το κεφάλι του.

Σ' αυτό το στάδιο κλήθηκα να επαναπροσδιορίσω τα όρια που του είχα θέσει μέχρι τώρα και να δημιουργήσω μια καινούρια δομή. Ένιωθα ότι ξεκινάω πάλι από την αρχή. Σε αυτή τη φάση με βοηθάει η κα. Μαρέικε και μου σύστησε να χρησιμοποιήσω τη μέθοδο με το κουταλάκι που έβαλα σε ένα κουτί. Άδειασα όλα τα ντουλάπια της κουζίνας μου ώστε ο Χάρης να μην έχει πρόσβαση σε φαγητό. Κάθε φορά που θέλει να φάει ή να τσιμπολογήσει κάτι πρέπει να μου δίνει το κουταλάκι στο χέρι και να μου δείχνει με αυτόν τον τρόπο ότι θέλει να φάει. Τότε εγώ τρέχω να ικανοποιήσω την ανάγκη του.

Τις πρώτες μέρες βέβαια αντέδρασε, χτυπούσε το κεφάλι του και επέμενε να ψάχνει φαγητό μόνος του. Με την δική μου όμως επιμονή και την ενθάρρυνση της κα. Μαρέικε έμαθε ο Χάρης ότι πριν από το φαγητό προηγείται αναγκαστικά το κουταλάκι.

Με αυτόν τον τρόπο νιώθω ότι επικοινωνεί μαζί μου, ότι μου δίνει προσοχή και ότι με σέβεται επιτέλους. Ευελπιστώ να το επεκτείνω χρησιμοποιώντας ένα κομματάκι μπουρνουζιού όταν θέλει να κάνει μπάνιο ή ένα παπουτσάκι όταν θέλει βόλτα. Έτσι η επικοινωνία μας θα βελτιώνεται συνέχεια.

Λίνα

Παραμύθι, το κουκί και το ρεβύθι...

*Ένα συναρπαστικό παραμύθι σε συνέχειες
από τον Κωνσταντίνο Φασουλά.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 **Ο ΟΛΙΒΕΡ ΚΑΙ Ο ΡΟΥΝΤΙ ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΙ**

Ένα ζεστό καλοκαιρινό πρωινό ήρθε στο Petshop όπου έμεναν ο Ρούντι και ο Όλιβερ ένας κύριος που ήθελε να αγοράσει ένα σκύλο.

- Καλημέρα σας, είπε στον προϊστάμενο, ονομάζομαι Γιώργος Αντωνιάδης και θα ήθελα ένα σκύλο.

- Καλημέρα σας αγαπητέ μου κύριε, απάντησε ο προϊστάμενος, ώστε θέλετε σκύλο ε; Περάστε από εδώ να δείτε όσους έχουμε.

Ο κύριος Αντωνιάδης τον ακολούθησε και έφτασαν σε ένα δωμάτιο που υπήρχαν 10 περίπου σκύλοι. Ο κύριος Αντωνιάδης έριξε μια ματιά τριγύρω του και τα μάτια του τον οδήγησαν σαν Formula 1 στον Όλιβερ και τον Ρούντι που εκείνη τη στιγμή έκαναν την πρωινή τους γυμναστική.

- Ωχ Αμάν! Γιατί μας κοιτάζουν έτσι ρε φίλε; Ρώτησε ο Ρούντι.

- Που να ξέρω απάντησε ο Όλιβερ, ίσως θέλει να μας αγοράσει αυτός ο άντρας. Το εννοούσα αυτό που μόλις είπα; Είπε τρομαγμένος ο Όλιβερ.

- Να μας αγοράσει; Τσίριξαν και οι δυο τους.

Ο κύριος Αντωνιάδης τους κοίταξε και ήθελε να αγοράσει και τους δύο.

- Δε μου λες πόσο κοστίζει ο ασπρόμαυρος και πόσο ο καφέ; Ρώτησε τον προϊστάμενο.

- Λοιπόν, ο ασπρόμαυρος κοστίζει 100 λίρες και ο καφετής 90 λίρες.

- Χμ! Έξυσε το πηγούνι του σκεφτικός ο κύριος Αντωνιάδης.

- Δηλαδή και οι δυο μαζί κοστίζουν 190 λίρες ε; Το βρήκα θα αγοράσω και τους δύο και θα σου πληρώσω σήμερα τις 100 και την άλλη Πέμπτη τις 90 λίρες. Συμφωνείτε;

- Συμφωνώ! Είπε ο προϊστάμενος και πήρε το Ρούντι και τον Όλιβερ τους έχωσε σε μια κλούβα και τους έδωσε στον κύριο Αντωνιάδη. Ο Όλιβερ και ο Ρούντι έτρεμαν από φόβο.

- Τελικά, Όλιβερ, είχες δίκιο. Μας αγόρασαν. Πού λες να μας πάει τώρα αυτός; Ρώτησε κατατρομαγμένος ο Ρούντι.

- Μα που αλλού; Στο σπίτι του! Είπε ο Όλιβερ και πήρε θάρρος.

- Ελπίζω να μη μας βάλει μέσα, να μας έχει έξω ελεύθερους να παίζουμε και να κάνουμε σκανταλιές και εμείς δε θα του την κάνουμε είτε ο Ρούντι.

- Αααχ! Το ελπίζω! Απάντησε ο Όλιβερ.

Μπορεί να φοβόντουσαν τώρα αλλά μόλις είδαν ότι ο κύριος Αντωνιάδης τους άφησε έξω τρελάθηκαν από τη χαρά τους. Έτσι η συγκατοίκηση και οι περιπέτειες του Όλιβερ και του Ρούντι άρχισαν.

Ερωτήσεις - Απαντήσεις

Ερώτηση

Θέλω να σας ρωτήσω κάτι κι αν μπορείτε να με Συμβουλέψτε-Βοηθήσετε! Είμαι η Μαρία κι ο ανιψιός μου είναι αυτιστικός, έχει "εμμονή" με τις κάλτσες, δεν τις βγάζει ποτέ μόνο με χίλια ζόρια όταν είναι να κάνει μπάνιο! Έχω βρει, παίζοντας, το κουμπί του παιδιού για να τις βγάζει για λίγα δεύτερα με την πρόφαση να πάρουν αέρα λίγο τα πόδια και να δώσω ένα φιλάκι στις πατούσες ..Κέρδισα την εμπιστοσύνη του και τα κατάφερα να σπάσω αυτό το κόλλημα έστω και για αυτά τα λίγα δεύτερα όμως παρατήρησα κάτι άλλο το οποίο είναι φυσιολογικό όμως δεν ξέρω αν πρέπει να συνεχίσουμε να παίζουμε το παιχνίδι αυτό! Αυτό που παρατήρησα είναι ότι το παιδί έχει στύση, είναι 12 ετών και γνωρίζω ότι μπαίνει σιγά σιγά στην εφηβεία, οπότε το θεωρώ φυσιολογικό! Να συνεχίσουμε να βγάζουμε τις κάλτσες μας ή όχι ;

Μαρία

Απάντηση

Γεια σου Μαρία, το θέμα είναι αν η στύση προέρχεται από το παιχνίδι ή από τις κάλτσες! Φαντάζομαι ότι είναι λίγο μικρός ακόμα να είναι εντελώς ερωτική η στύση του. Απλά ξεκινάει η εφηβεία. Αν κατάλαβα καλά, δεν μπορούν να του αλλάξουν τις κάλτσες του; Πολλές φορές το παιδί είναι πιο δεκτικό, όταν ξέρει πότε θα γίνει μια διαδικασία. Προσπαθήσετε να του δείξετε ότι αλλάζουμε τις κάλτσες κάθε μέρα πχ. μετά το φαγητό; Σαν ρουτίνα. Και τότε θα γίνει η δουλειά γρήγορα, και ας φωνάξει, ώστε να καταλάβει ότι δεν έπαθε τίποτα. Μπορείτε για μερικές εβδομάδες να αλλάξετε την κάλτσα μόνο σ' ένα πόδι, μια το ένα μια το άλλο, ώσπου να γίνει πιο συνεργάσιμος . Όσο έχουμε άγχος για ένα θέμα, τόσο το πιο δύσκολο είναι για το παιδί. Μήπως η αντίδραση του είναι για το δικό μας άγχος, που δεν μπορεί να υποφέρει; Να είστε απόλυτοι, ήρεμοι, με αυτοπεποίθηση και γρήγοροι στις πράξεις σας, ώστε να περνάει γρήγορα η οδύνη του. Διαπιστώνω καθημερινά πως διάφορα προβλήματα συμπεριφοράς εξαφανίζονται χωρίς να κάνουμε καμιά προσπάθεια, όταν απλά παίζουμε με το παιδί όπως θέλει. Το παιδί αλλάζει,

γίνεται πιο δεκτικό και συνεργάσιμο. Χρειάζεται θεραπευτικό παιχνίδι μερικές ώρες την εβδομάδα. Όσο προσπαθείτε πολύ με τις κάλτσες, τόσο θα αντιστέκεται φοβάμαι. Είναι πιο εύκολο για το παιδί να είστε ειλικρινείς και ευθείς, παρά να το δελεάζετε να γίνει αυτό που δε θέλει. Όλα είναι θέμα συνήθειας, και οι κάλτσες. Δοκιμάστε το και γράψτε μου το αποτέλεσμα.

Μ. Κοκκαλίδου

Ερώτηση

Σας ευχαριστώ πολύ ! Αλλάζει κάλτσες αλλά δεν τις βγάζει ούτε στον ύπνο εγώ σαν θεία του σαν παιχνίδι εναλλάξ βγάζουμε μία την μία κάλτσα μία την άλλη και απλά διαπίστωσα ότι όταν παίζουμε το παιχνίδι αυτό κλείνει την πόρτα του δωματίου κλείνει το στορ και θέλει να απομονωθεί , παίζοντας όμως του έρχεται κι αυτή η ερωτική διάθεση όπως είπατε ! Εγώ ανησύχησα γιατί δεν θέλω να με βάλει σε αυτή την ερωτική του διάθεση θέλω να με βλέπει καθαρά σαν θεία και να με σέβεται ή σαν φίλη του ας πούμε που παίζουμε παιχνίδια !! Το ερώτημα που με απασχολεί να συνεχίσουμε να παίζουμε με τις κάλτσες και έχοντας αυτά τα συμπτώματα ή όχι να προσπαθώ να αποφεύγω ; Να το δημοσιεύσετε το ερώτημα μου γιατί μπορεί και άλλες μητέρες ή θείες να αντιμετωπίζουν την ίδια κατάσταση ! Ευχαριστώ ξανά

Απάντηση

Μπορείτε να παρατηρήσετε αν έχει στύση και σε άλλες περιπτώσεις; Μήπως δεν έχει σχέση με το παιχνίδι σου. Η στύση σαν στύση δεν μας πειράζει, αλλά φυσικά αν αρχίζει να τρίβεται χάνεις την προσοχή του σε σένα και το παιχνίδι. Οπότε τότε θα συμβούλευα να παίζετε διαφορετικά πράγματα, όπως θέλει εκείνος. Μην ασχολείστε με τις κάλτσες του. Κάποια στιγμή θα είναι πιο εύκολα γι' αυτόν, γιατί με το θεραπευτικό παιχνίδι τα παιδιά αλλάζουν.

Κέντρο Υποστήριξης Γονέων

Το Κέντρο Υποστήριξης Γονέων έχει ως σκοπό να προσφέρει κατανόηση και στήριξη σε γονείς (παιδιών με αυτισμό, άλλες διαταραχές ή προβλήματα συμπεριφοράς), και να τους δείξει καινούριους τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων των παιδιών, ώστε να τους ενισχύσει στο γονεϊκό ρόλο και να χαίρονται (πάλι) τα παιδιά τους.

Δίνει ουσιαστική, συστηματική ενημέρωση και εκπαίδευση σε γονείς, ώστε να αποκτήσουν τις απαραίτητες ικανότητες για να παροτρύνουν οι ίδιοι την επιθυμητή συμπεριφορά στα παιδιά τους και να βελτιώσουν τις σχέσεις ανάμεσα τους.

Η εκπαίδευση και υποστήριξη γονέων γίνεται με μεθοδικό και πρακτικό τρόπο, και δίνει την δυνατότητα στο γονιό να εφαρμόζει, αυτό που μαθαίνει, καθημερινά με το παιδί του, με σκοπό να διαφοροποιείται σταδιακά η αντιμετώπιση του.

Κέντρο Υποστήριξης Γονέων
Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά
Τηλ. 2310- 450941
Internet site: www.kyg.gr
E- mail: ypostirixigoneon@gmail.com